

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали XI Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

25 квітня 2024 року

Полтава – 2024

exercises», які дозволяють моделювати реальні сценарії атак та реакцій на них.

Загальний висновок полягає в тому, що пенетраційне тестування є важливим і необхідним інструментом для забезпечення кібербезпеки в сучасному інформаційному середовищі. Воно дозволяє організаціям ідентифікувати, аналізувати та усувати вразливості в їхніх інформаційних системах та мережах. Ефективне впровадження пенетраційного тестування передбачає не лише технічні аспекти, але й організаційні та процесні. Це вимагає ретельно плануваного підходу, постійного навчання та оновлення навичок персоналу, а також інтеграції тестування в усі етапи життєвого циклу інформаційних систем. Незважаючи на виклики, пов'язані з швидким розвитком технологій та появою нових загроз, пенетраційне тестування залишається ключовим інструментом для забезпечення безпеки даних та інформаційної інфраструктури в цифровому світі.

Скрильник Олена Олександрівна,

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія
Кондратюка», доцент, кандидат юридичних наук*

Кириченко Данило Євгенійович

*Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», магістрант*

АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Зі зміною реалій сьогодення виникає нагальна потреба розвитку публічного права. Публічне право, як галузь права, що регулює відносини між державою та її органами з одного боку, та фізичними та юридичними особами з іншого, постійно розвивається, адаптуючись до нових викликів та реалій сучасного життя.

Основні напрямки таких змін є:

1. Зростання ролі міжнародного права:
  - Вплив міжнародних норм та принципів на внутрішнє законодавство держав
  - Укладання та імплементація міжнародних договорів
  - Звернення до міжнародних судових та арбітражних органів
2. Розширення прав та свобод людини:
  - Захист прав людини та основоположних свобод на національному та міжнародному рівні
  - Зростання ролі судової влади у захисті прав людини
  - Розвиток інститутів омбудсмена та інших механізмів захисту прав людини
3. Вдосконалення системи державного управління:
  - Децентралізація влади та розвиток місцевого самоврядування
  - Підвищення прозорості та підзвітності влади

– Застосування принципів електронного врядування

– Боротьба з корупцією

4. Захист довкілля:

– Зростання екологічних проблем та їх вплив на публічне право

– Розвиток правових механізмів захисту довкілля

– Впровадження принципів сталого розвитку

5. Інформаційне забезпечення:

– Правове регулювання відносин у сфері інформації та інформаційних технологій

– Захист персональних даних

– Боротьба з кіберзлочинністю

6. Економічна сфера:

– Державне регулювання економіки та захист конкуренції

– Правове забезпечення інвестиційної діяльності

– Захист прав споживачів

7. Соціальні стандарти:

– Державна соціальна політика та соціальне забезпечення

– Право на працю та соціальний захист

– Боротьба з бідністю

8. Правові засади безпеки:

– Боротьба з тероризмом та організованою злочинністю

– Захист національної безпеки

– Правові режими надзвичайного стану та воєнного часу.

В цьому контексті реформування публічного управління включають ряд ключових аспектів:

Децентралізація та локалізація влади: Зростаюча потреба у більш ефективному та адаптованому до місцевих потреб управлінні спонукає до децентралізації влади та делегування більшого обсягу повноважень місцевим урядам.

Використання технологій управління (e-Government): Впровадження інформаційних технологій у сфері публічного управління сприяє покращенню доступу до послуг, підвищенню ефективності управління та збільшенню прозорості.

Підвищення відповідальності та прозорості: Стратегії публічного управління все більше спрямовані на забезпечення відкритості та відповідальності урядових органів перед громадянами та стейкхолдерами.

Управління ризиками та кризове управління: Зростаюча складність сучасного світу вимагає розвитку механізмів управління ризиками та готовності до кризових ситуацій на рівні публічного управління.

Сталість та прогностичність політик: Важливим елементом розвитку публічного права є забезпечення стабільності та прогностичності політичних рішень, що сприяє підвищенню довіри до уряду та підтримці соціально-економічного розвитку.

Урахування гендерних та екологічних аспектів: Розвиток публічного права включає у себе також урахування гендерних аспектів та

принципів сталого розвитку, що дозволяє забезпечити більш справедливе та екологічно безпечне управління.

Ці тенденції відображають зміни в сучасному підході до публічного управління, спрямовані на забезпечення ефективності, прозорості та відповідальності в діяльності державних органів. Розвиток публічного права є динамічним процесом, що постійно реагує на нові виклики та потреби суспільства і держави в цілому.

Література:

1. Гатарова О.В. Роль міжнародного права у розвитку публічного права України. *Форум права*. 2022. № 4. С. 12-17. <https://int.sumdu.edu.ua/en/research/specialized-academic-councils/one-time-specialized-academic-councils.html>
2. Бондар О.М. Актуальні проблеми публічного права в контексті європейської інтеграції України. *Науковий вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2021. № 877. С. 34-38. <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/1932202X211026240>

Співачук Марія Олександрівна

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»,*

студентка 4 курсу, групи 401-П, спеціальності 081 Право

ОХОРОНА НОТАРІАЛЬНОЇ ТАЄМНИЦІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Нотаріальна таємниця є одним із основоположних принципів діяльності нотаріату, що гарантує конфіденційність інформації, отриманої нотаріусом під час здійснення його професійної діяльності. Цей принцип ґрунтується на повазі до права особи на приватне життя та захист її персональних даних. В умовах кримінального провадження виникає питання про співвідношення нотаріальної таємниці з іншими принципами кримінального процесу, зокрема, з принципом всебічного та об'єктивного розслідування злочинів.

Нотаріальна діяльність відіграє важливу роль у забезпеченні правопорядку та довіри в суспільстві. Однією з ключових функцій нотаріуса є збереження конфіденційності інформації, яка надходить до нього під час нотаріальних дій. Важливо розуміти, що ця конфіденційність має бути захищена навіть у разі, коли інформація стає об'єктом кримінального розслідування [1, с. 69].

Нотаріальна таємниця виникає з необхідності забезпечити конфіденційність усієї інформації, яка надходить до нотаріуса у зв'язку з виконанням його професійних обов'язків. Ця конфіденційність є основою довіри, яка підтримує нотаріальну систему і забезпечує надійність її діяльності [2].

Вона охоплює різноманітну інформацію, що міститься у нотаріальних документах. Це можуть бути особисті дані клієнтів, дані про їхні